

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitlér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések **Bittermann**
 Nándor könyv- és könyvmdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Vasuti dolgok.

** Két specialitása van hivatalos lapunknak, melyek tekintetében kollégái közt talán páratlan, és melyek társadalmi életünkre kötetekre menő filozófiai munkáknál nagyobb világosságot vetne.

Alig van száma ezen lapnak, melyben nem volna olvasható: „X. és Y.-falvi Z. urnak a kamarási méltóság adományoztatott.” Semmi kifogása sem lehet valakinek az ellen, hogy a társadalom terén is kiváló egyének iparkodjanak megszerezni az udvarképesség jogát. Hanem bizonyos mértékig fájó szívvel gondolunk vissza a liberalizmus egyik ősz bajnokának kifejezésére, ki „dagályt” emlegetett még nemrég e téren, mely dagály fájdalom! a hét szilvafának oly mértékbeni pusztulásában nyilvánul, mely már eddig is teljesen alkalmas a különben oly megtisztelő „gentry” fogalmát a neveltség kiterjesztési. Vagyontalan fogalmazó gyakornokok ép úgy, mint biztosító társulati ügynökök fennen hányakodtak és hányakodnak az ő gentrységükkel, és a legfontosabb államfentartó elemek egyikének nevét a gigerlikkel egy rangba hozták.

A címkorság ezen arisztokratikus kinövésével mellettl táplál azonban hivatalos lapunk egy igen demokratikus, nagyon is amerikai szagú specialitást. Mert a kamarási méltóság adományozása mellett ott szokott lenni az is: „A kereskedelemügyi miniszter ősfalvi gróf Tuhutum, Schwarz Izrael és érdektársainak a Piripócs községből kiágazólag Rucahát, Tarjagosfalva és Kukutyinon át Tiszahátig terjedő helyiérdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évi időtartamra megadta.” És míg az első korszak csak egyéni, az utóbbi már járványra fajul, az első egy esetben tiszteltté, néha hiuvá teszi gazdáját, de másnak nem árt; a vasuti koncesszió azonban egyszerre felrakja az egész vidék szarvait. Lokális gazdasági nagyságok kifejtik ilyenkor a piripócsi kereskedelmi viszonyokra, megtörténnek az élénk forgalom, virágzó ipar és kereskedelemre vonatkozó nyilatkozatok (természetesen az adókievetési idény után), az eredmény pedig néhány bankett és egy szépen kicirkalmazott terv, hossz- és kereszt-szelvények. Egyes esetekben megtartják még a közigazgatási bejárást is, a kereskedelmi miniszter, a közös hadügyminiszter, vasuti és hajózási felügyelőség, a vasutak, közigazgatási és törvény-

hatósági bizottság küldöttei bejárák a vidéket, kinek a toasztja, kinek a csárdás tánca marad Rucahát szépei előtt feledhetlen, néha még a képviselőház is tudomást vesz egy miniszteri jelentés alapján az ügyről, hanem azután . . . egyből semmi.

Bács megye már évek óta kiváló figyelemben részesül ezen jó urak részéről. Garmada számra lehet összegyűjteni azon koncessziókat, melyek egy 50 krajcáros bélyeg árán módot adhattak volna forgalmi viszonyainkat fejleszteni. Csak Zombor és Apatin közt lövonatu, gőzerőre berendezett, helyi érdekű, keskeny vágányú, gőztramway, Kupuzina érintésével elvonuló másodrangú pályákra adatott már ki az engedély, és így van ez megyénk minden részével. Ki ne emlékezne, mily jövedelmezőnek volt feltüntetve a szivac-bajmoki helyi érdekű vasut, melynek méltó párja volna a legutóbb engedélyezett kula-szabadkai csatorna.

Ily viszonyok közt nagyon gyanakvó lesz a közönség. Sem a hangzatos név, sem a szép jövedelmezőségi kimutatás nem elég többé, reális, megbízható alapot kíván. És joggal kívánja első sorban azt, hogy olyan egyének álljanak az ügy élére, kikről tudja, hogy azok nevüket mindenféle kétes vállalathoz nem adják és kik nemcsak a könnyen hívők rovására nyereszkedni óhajtanak.

Már ezen indokból is, mint kivétel, örömmel fogadtuk e lapok hasábjain még a mult nyáron a baja-zombor-újvidéki vasut tervét. Oly időben, midőn még a székhelykérdés is felmerülhetett, két kézzel kaptunk minden terv után, mely Zombort a vármegye valódi centrumává volt tenni hivatva.

Bevalljuk őszintén, hogy már akkor is aggályainkat fejeztük ki ama bizonyos lassu ütem felett, melyben a dolog halad, láttunk azóta egyes érdekes mozzanatokat, köztük a vármegye 300,000 frtnyi hozzájárulását, de a dolog csak nem akar gyorsabban fejlődni. Pedig ha valahol megvan egy vonal kiépítése irányában az áldozatkészség, úgy ez esetben van az meg. Zombor még közúti költségvetésében is (mint e lapok hasábjain olvastuk volt) ezen vasuttal argumentált a műtépítés ellen, és örömmel fogadna egy nyomjelző mérnököt, ha csak akkora volna is, mint a kisujja.

Nincs legkisebb okunk sem ama férfiak működését, kik nem mint alapítók, hanem mint e vármegye vezérférfiai kezdeményezték ezen ügyet, bizalmatlansággal kísérni, jellemük ép úgy mint

multjuk nyújtja a biztosítékot, hogy az eszme megvalósulni fog, csak arra az egyre kéri őket közönségünk, már előre is hívük, lépjenek mielőbb a cselekvés terére, költsék fel a leányzót, hiszen az nem halt meg, csak alszik.

Kir. táblai kinevezések. Az 1890. évi XXV. t. c. alapján szervezett kir. táblához megtörténtek a bírói kinevezések. A hivatalos lap vasárnapi száma hozza a január 28-án kelt legfelsőbb elhatározást, melynek alapján valamennyi kir. tábla személyzete végleg megállapított. A minket közelebbről érdeklő szegedi kir. táblához tanácselnökké Bernát Géza és Gottl Ágoston volt budapesti kir. táblai bírók, kir. főügyészé Lohmayer István, jelenleg újvidéki törvényszéki elnök, nevezettek ki. Bírák a következők: Despinits Péter, Raics Milos, Piukovits Ödön, Frits Róbert, Zsigmondovits Mihály, Avarffy Károly, Skoff Iván, Káplány Géza, Szegheő Ignác, Pichler Lipót, Retel Jenő és Vargha Imre jelenlegi bpesti kir. ítélőtáblai bírák, továbbá Buday János szabadkai, Hodossy Lajos pestvidéki és Klimkó Ede beregszászi kir. trvszéki, jelenleg bpesti kir. ítélőtáblai kisegítő bírák. Az igazságügyi miniszter azonkívül ide beosztotta Vaikó Pál fogalmazót és Fleischer Kornél segédfogalmazót. Segédhivatali igazgató lett Lőrinczy Ferenc jelenlegi bpesti kir. főügyészéi irodatiszt; irodatiszt Petrovits István jelenlegi bpesti kir. ítélőtáblai irodatiszt; irnokok Tóth Andor és Béner Viktor jelenlegi budapesti kir. ítélő táblai járulnokok.

A közigazgatási új szervezet.

— Gróf Szapáry miniszterelnök s belügyminiszter most tette közzé a belügyminiszteriumban készülő közigazgatási reform kiterjedésének átnézetét.

A nemzet, mely tudja, hogy a nemzeti állam megerősödése s a magyarság hegemoniájának biztosítása érdekében e reformnak be kell következnie, — szinte türelmetlenül várta a készülő reform híreit. Az ellenzéki lapok által eddig időről-időre hozott, nagyobb részt költött hírekkel szemben itt a hiteles közlés, mely a készülő reform kiterjedését és alapvonalait foglalja magában.

A közigazgatási reform ki fog terjedni a községekre, a városokra s a megyékre. Mint legfőbb s nagyobb részt a többi irányban is alapvető, először a megyei közigazgatás reformjáról szóló tjaslat készült el s evel kapcsolatosan elkészült az *árvaügyek rendezéséről* szóló tjaslat is; míg a *közigazgatási bíráskodásról* szóló most van munkában s ez utóbbi is a képviselőház elé fog terjesztetni, még ez előbbi kettőnek tárgyalás alá vétele előtt.

A „BÁCSKA” tárcája.

Mit ér az élet?! . . .

Mit ér az élet? . . . ifjuság?

Ha a kedély beteg,

S az ajkon vig mosoly helyett

Panasz, sohaj lebeg?!

Mit ér az élet? . . . ifjuság?

Arcom rideg, komor

Homlokomon sugár helyett

Sötét vak éj honol!

Mit ér az élet? . . . ifjuság?

S: temelve van szívem,

Pedig az élet öröme

A szív s a . . . szerelem!

Ambrozovics Dezső.

SZÉP VAGYOK-E?

Tükör farsangra. Irta: dr. Fleisch.

„Spiegel in, Spiegel in an der Wand,
 Wer ist die Schönst im ganzen Land?”

Nem az öltözdöbe való tükör az, szép olvasónóm, melyet im eléd állítok, hogy bele tekintés, hiszen megtéheted te azt ott naponta, bár feleletet az nem ad, ha csak nem lopózdott észrevétlenül tüköröd mögé az, akinek „szépe, legszebbje” vagy s a tükör helyett felel kérdéssedre:

— Oh igen, igen szép vagy, a legszebb te vagy! Azt se kívánd tölem kedves olvasónóm, hogy kérdésedre én feleljek meg, mert vagy „bók”-nak vennéd szavaimat — e megszokott közhellyel hálálva meg udvariasságomat — vagy pedig — gorombának mondanál. Egyiket sem szeretném!

Sokat kockáztatok így is, midőn e tárgyról, a bölgyek által annyira féltett szépségről szólni merészelek. De lehetővé teszi vállalkozásomat a jószágos gondviselés, mely pazar kézzel halmozta el olvasónóimet mindazzal, ami „szép”!

Mi is tulajdonképen az a szépség? Talány, mint maga a nő, melyet férfi meg nem fejt soha! Kerüljük tehát! Kerülő uton talán inkább hozzá férünk.

A test és részeinek arányos volta a rútat kizárja! A testnek kellő arányát és rendesen fejlődött voltát „fess”-nek mondjuk. Ismét egy fogalom, melyet meghatározni felette nehéz. Nem áll hatalmunkban minimumának és maximumának határait megjelölni. Arányosnak mondjuk nagyjában a testet, ha a magasság a mellkas kerületének kétszerese, az öv tájékának háromszorososa és a mellkasnak az utolsó nyakcsigolyától az övig vett hosszúságának hatszorosa; ha a gerincoszlopon elferdülések vagy más rendellenességek a törzs függelékain nincsenek. Az ily arányszámok szerint fejlődött testet — fessnek mondhatjuk. Oly számok ezek, melyek nagyjában állanak csupán és eltéréseket, nem éppen szűk korlátok között megengednek. Ha valaki kedves olvasónóm közül e méréseket megejti magán s az arányokat nem találná pontosan bevalóknak, inkább a számokat mondja helyteleneknek, sem hogy azt higgye, hogy őt én nem tartom „fess”-nek. De ha nagyjában bevalnak, akkor az elbizakodottság látszatának veszélye nélkül mondhatja magáról, hogy „fess”, annál is inkább, minthogy e számok a Capitoliumi Venus-szoborról vannak véve.

Mennyiben járulhat hozzá maga az ember, hogy ezen arányszámok szerint fejlődjék teste?

Egyedüli eszköze”ennek szoktatás már a gyermekkorban és a gimnasztika. — A gyermekkor azon idő, midőn a csontok, különösen a csontvégek még nem tömörültek annyira, hogy a különböző káros behatásoknak képesek volnának ellenállni. Az iskolában, az utcán, otthon egyaránt kell ügyelni a gyermek testtartására. A vállak hátrahúzása, a mellkas kifeszítése és a fejnek egyenes tartása azon fő momentumok, melyre a gyer-

mek úgy ülés, mint járás közben szoktatandó. Elvetendők azonban az ezen célra szerkesztett összes gépezetek, ugynevezett Gradhalter-ek, mert ezek rendkívül nagy mértékben hátráltatják a test fejlődését, és alkalmazásuknak csak ott van megengedhető helyük, ahol a gyermeknél már a szoktatás által el nem háriható elferdülések vannak, a midőn a gyermek már legjobb akarattal sem képes hosszabb időre az egyenes tartást kifizetés nélkül kivinni. — Az ülésnél ügyelnünk kell arra, hogy a gyermek hátával mindig odátámaszkodjék az ülőpad, illetőleg a szék háttámasztékához, hogy lábai a térdben derékszög alatti meghajlással a földet ériék. Írás közben vagy más hasonló munkánál az asztal ne legyen távol az ülőszéktől, hogy a gyermeknek munka közben ne kellessék a padhoz a gerincoszlop erős odahajlásával közelednie. Legjobb ha ilyenkor az ülőhely széle néhány centiméternyire az asztal alá esik. Olvasásnál a gyermek egyenesen üljön és a könyvet inkább tartsa kezében, mintsem hogy gerincoszlopának megörbítésével odahajoljon. — Egy másik hathatós támasza a test helyes irányu fejlődésének a gimnasztika. — Nem értünk az alatt holmi nyaktörő bukfeneket, vagy légtornászati gyakorlatokat, hanem egyszerű, a test sceletumát és a hozzá tapadó összes izmokat igénybe vevő egyszerű gyakorlatokat: guggolást, szulózok használatát, hegymászást, s különösen az úszást. Nincsen jobb testgyakorlat az úszásnál. Működik, izmosodik, edződik itt a test minden egyes porcikája. A csontok jól fejlődnek, a tüdők és mellkas tágulnak, az izmok erősödnének, a tartás szilárd és egyenes lesz, a táplálkozás fokozódik, mindmegannyi fontos tényező, mely a test fejlődésében lényeges szerepet visz. — Láttunk már eseteket, ahol már kisebb-nagyobb fokban állandóult elferdüléseit a gerincoszlopnak nagyjában ezen eszközök és módok segítségével sikerült részben helyrehozni, részben pedig tovább fejlődésüket meggátolni.

Ezek röviden azon főbb vonások, melyek a test arányosságára és annak fejlesztésére, tehát a szépen fejlődött testre vonatkoznak. Az arc azonban azon testrész, mely szépség tekintetében tétetik leginkább megfigyelés tárgyává.

A megyei közigazgatási tervezet új szervezetének az az alapelve, hogy a közigazgatás állami feladat s a közigazgatás közgei ennélfogva államiak (s nem többé a közönség által választottak). A reform életbeléptekor az eddigi választott tisztviselők megtartják állomásaikat, de csak a választási határidőig; akkor az állomások kinevezés által fognak betölteni, (hogy az addigi tisztviselőkkel-e, az ezeknek hivatali érdemeitől függ.)

De lesznek az új megyének választott tisztviselői azután is, egyes feladatok teljesítésére, különösen a megyei önkormányzat utján létesített intézetek kezelésére. Erről tüzetesen fog a törvény intézkedni.

A megye élén ezután is a főispán áll; neki vannak alárendelve az alispán s a megye székhelyén működő egyéb főtisztviselők, ellenőrző működésüket s a törvények és szabályok helyes alkalmazását. A törvényben a főispán felelőssége meg van állapítva s így az új főispán nemcsak dignitárius lesz, de felelős főhivatalnok is. A törvény felsorolja az egyes eseteket, melyekben ő dönt a kormány helyett, hogy az adminisztráció központi (belügyminiszteriumi) teendői egyszerűsítsenek. Közvetlenül alárendelt közgei: az alispán, a pénzügyigazgató, az árvaszéki elnök, a jogtanácsos, (kinek állása a tisztügyi szék fölé a törvény által kreálta) a tanfelügyelő és az erdőfelügyelő.

A kinevezett alispán (a ki esetleg a főispán helyettese is) vezeti a megye közigazgatását s egyúttal azon szolgabírói határozatokra nézve, melyekre más fölébbviteli hatóság nem tüzetett ki, másodfokban határoz. Alája vannak rendelve: a községi jegyzők, állatorvos, főorvos, állami építészeti hivatal és a szolgabírák.

A megyei pénztárak megszüntetnek s ezek teendőit az adóhivatalok veszik át.

Míg a tisztviselői pragmatika külön törvény által szabályoztatni fog, a tisztviselők hivatalos jogviszonyát s felelősségét e megyei törvény néhány legfontosabb intézkedéssel szabályozza. Lényeges fővonásokban ebből áll a megyei igazgatás új állami szervezete.

A közigazgatás a megyékben tehát állami lesz ugyan, de azért a megyék önkormányzati hatásköre fentartatik, a kormány felügyelete alatt; a megye országos ügyekkel foglalkozhat, megmarad az egymás közti levelezési jog, a kérvényezési jog, a törvényesen meg nem szavazott adók behajtása s a meg nem ajánlott ujoncok kiállításai elleni tiltakozási jog, a szabályrendelet-alkotási jog, a jótékonyági, közművelődési, közgazdasági ügyekben pótdadó-követési jog; továbbá teljes ellenőrzési jog a közigazgatás menetére, a hatósági közegek működésére, valamint befolyása leendő a fegyelmi vizsgálat ellenőrzésére is.

E jogokat a megye ezután is a közgyűlés által gyakorolja; a megyei bizottság összealkotási módja, tagjainak száma s a választási eljárás megmarad, valamint a közigazgatási bizottság is, melyben azonban a választott tagok száma 10-ről 12-re emeltek, (tehát a megye független közönségének befolyása itt érdekei védelmében erősítették.) E bizottság kebeléből fog alakulni az egyik foruma a közigazgatási bíróságnak, mely

a készülő terv szerint a megyei közönség érdekei s a hatósági személyek eljárása között pártatlan ítélő lesz.

Háromezer □ kilométert meghaladó nagyobb területű megyékben, hol a távol eső külön vidékek közt különböző érdekek merülhetnek föl: a helyi, közgazdasági, közművelődési és jótékonyági ügyek ellátására járási tanácsok alakíthatók, a megyei közgyűlés által választott 8—12 taggal, kiknek fele virilista, elnök a főszolgabíró. E járási tanácsok felügyeletet gyakorolnak a járási közegek működésére, költségvetésére, számadásaira, s működésükről a megyei közgyűlésnek rendes jelentést tesznek.

Ez a Szapáry által tervezett s jeles munkatársai: Szalavszky s Bezerédj által kidolgozott új szervezet lényege: a tisztviselők választásának joga megszűnik ugyan általa, de a megye közönségének önkormányzati élete teljes egészben fenmarad, sőt megizmosodik s új szerveket nyer, az adminisztráció biztossága, rendes működése, becsületessége biztosítottik ez új törvény által. S ez a földelg, melynek megvalósulásáért könnyen feladhatjuk a választás jogát, mely igen szép ősi jog ugyan, de általa sok visszaélés történhetik és történt is eddig a megye közigazgatásának s közönségének kárára s a magyar nemzet hegemoniája ellen áskálódó üzemek lehetővé tételére.

Helyi és megyei hírek.

Távirat. A zentai nőegylet által február hó 1-én rendezett közvacsora fényesen sikerült. Bevétel 850 frt, ebből tiszta jövedelem 750 frt.

Áthelyezés. Farádi Vörös Tibor es. és kir. főhadnagy a 23. sz. gyalogsorezredben a m. kir. honvédség 6. ezred 2. zászlóaljához Zomborba, hason rangban áthelyeztetett.

A zombori magyar olvasókör vasárnap, a tisztújítás napján sikerült bankettet tartott, mely az olvasóköri mulatságok régi jó hírnevét újból igazolta. Mintegy 70-en voltak jelen, kik egy család tagjainak érezvén magukat, a késő éjjeli, sőt hajnali órákig a lehető legfesztelebb kedélyhangulatban maradtak együtt. A sok tószat közül felemlítjük az egyet elnökét, ki felemlítvén azt, hogy a mai tisztújítás az egyetnek már 48 ik tisztújítása, s kegyelettel emlékeztetvén meg azokról, kik az egyetlet oly nehéz viszonyok között megállapították, a kör virágzására írték poharát; továbbá az alispánét, ki a polgári kaszinó egyet részéről hozott üdvözlőt. Különösen tetszetek meg Kozma László szellemtel szípköröző felszólalásai, valamint Gottlieb bácsi kedélyes tószta is, aki különben megígerte, hogy a jövő évi tisztújítás alkalmával olyan szonoklatra fog elkészülni, a melyen mindannyian esodálkoznak fogunk. A legnagyobb lumpokat reggeli fél 8 órakor muzsikaszó kísérte ki.

Házi estély. Dr. Flatt Viktor Újvidék szab. kir. város főispánjának és nejeének sz. Fernbach Angélnak vendégszerető házában fényes estély volt január 28-án. Újvidék város intelligenciája — ugyszólván — teljes számban hivatalos volt, sőt a vidékről is számosan vettek részt a ritka szép estélyen. Képviselve volt ott a város közigazgatási tisztikara, a törvényszék, a járásbíró, a honvéd- és a cs. és kir. tisztikar, ügyvédi kar, a róm. kath., gör. kel., ref. és izraelita lelkészek stb. stb. Tehát vallás és nemzetiség különbség nélkül a város polgárságának szinte-java többnyire családostul. Az estély nagyszabású voltát különben eléggé illusztrálja ezen körülmény, hogy a kibocsátott 300 nyi meghívóra 238 vendég vett azon részt. Az est folyamán katonazenekar játszott s a tánc a reggeli órákig járt. A jelen voltak nem győzik eléggé dicsérni a háziur és háziasszony lekötelező nyajasságát és szorgos gondoskodását vendégeik iránt, ami az estnek sikerét nagyban előmozdította.

Katymáron a kaszinó-egyleti ifjuság február hó 4-én saját helyiségeiben társasvacsorával egybekötött táncmulatságot rendez.

A csúrogi kaszinó a „Zöld koszorú”-hoz címzett vendéglőben m. hó 27-én saját könyvtára javára zártkörű táncvigalmat rendezett. Ezen bál fényes bizonyossága annak — írja levelezőnk, — hogy községtünk előkelő közönségében még mindig van kedv a mulatsághoz s csak ügyes, fáradatlan rendezőség kell ahhoz, hogy a farsang évadján, a régi jó kedvel keresse fel a vigadó termeket. 40 pár állott fel az első négyesre; leányok nagyszámmal voltak. Kitünő jó kedv uralkodott a bálon, mely reggeli 7 óráig tartotta fogva a társaságot. A táncosnők tolettjeinek legfőbb éke volt az egyetemes szerűség, a mi az eleganciával párosulva, rendkívül kedves látványt tette a termet, melyben községtünk és a környékbeli előkelő és díszes társaság hullámzott. A díszes hölgykoszorút következők képezték: Hirtenstein Ignácné, Weisz J. Mórné, Fischer Lipótné, Kiss Vendelné, Lampel Miksáné, Lederer József és Zsigmondné, Lövy Istvánné, Stein Frigyesné, Kellner Sándorné, Friedmann Salamonné, Hirsch Ignác és Dávidné, Fischer Vilmosné, Dienes Gusztávné, Schwarz Károlyné, Breszlauer Vilmosné (Zsabyáról), Boldizsár Pálné, Teschner Fülöpné (Nádalyról), Fischer Salamonné (Torzsáról), ifj. Löbl Károlyné (Mosorinról) és Handler Simonné asszonyok. Továbbá: Weisz Janka, Cecil, Sarolta és Hermin, Lederer Helén, Dienes Ilka, Földi Ilka, Marianovits Lenka, Freud Berta, Breszlauer Sarolta, Beer Juliska, kisasszonyok. ÖBecséről: Pollák Gizella, Zsabyáról: Wollariich kisasszony. Felülítették a könyvtár javára: Lampel Pál 20 kr., Fischer M. Lipót 40 kr., Dienes Gusztáv 30 kr., Nikolis Endre 20 kr., Reich Vilmos 20 kr., Hirschl Manó 20 kr., Keller Sándor 40 kr., Weisz Lipót 40 kr., Kanoczy Lajos 20 kr., Wucserits Gábor 40 kr., Herezog József 20 kr., Müller Armin 20 kr., Janik István 20 kr., Vig Albert 40 kr., Vig Mór 40 kr., Grosz Adolf 20 kr., ifj. Putz 70 kr., Löbl József 40 kr., Stern Márton 50 kr., Löbl Károly 20 kr., Löbl Adolf 60 kr., Hirtenstein Béla 1 frt, Fischer Salamon 40 kr., Handler Simon 40 kr., Lövy Armin 20 kr., mindezeknek ez uton köszönetet mond a kaszinó.

Eljegyzés. Madzinyi Adorján jankováci gyógyszerész, eljegyezte Budapesten Gyetvay Dániel hajókapitány kedves és szeretetreméltó leányát Ilonát.

Farsang O-Kanizsán. Folyó évi február 1-én községi előjárásunk, kórház bálát rendezett. Készületeket tesznek különben egy jelmezbála is, melylyel egyszersmind be is fejeznék az idei bálakat.

A lutri angyala. Eddigél a lutri ördöge volt ismeretes, most a lutri angyala is kezd jelentkezni. A kulai lottógyűjtődében a múlt hó 24-iki budapesti húzason R. Gy. kulai lakos 80 kr tétellel ternőt csinált és 3840 frtnyi összegnek szerencsés nyerője. Szt. Farkasra mondja, hogy nincs benne semmi farkasság.

Letelepedés. Németh Ignác, Egy szintársulatainak karmestere, Zomborban szándékozik letelepedni mint zongora- és énekmeister. Jelentkezéseket sziveségből a szerkesztőség vagy belmunkatársunk, dr. Pataj ügyvéd ur vesződjegyzésbe.

Eltűnt visszajöhetőenül . . . Szavadják most többen O-Kanizsán. Mert bizony aligba csipik el megint a szerencsétlen Anton Mátyás nevű aranyművest, a ki szép summa pénz, több darab nagyobb értékű ékszerrel megrakodva neki ment a nagy világnak. E hó 21-én távozott el s azóta meg családja sem hallott róla semmi hírt. A hatóság különben nem szeretné soká nélkülözni az aranykedvelő aranyművest s már intézkedett a körözése iránt.

Tolvaj az iskolában. A szabadkai főgymnasiumban egy, eddig ismeretlen tettes ellopott 130 frtnyi összeget az igazgató szekrényéből.

Alarcosbál. Zentán a Batori szintársulata az ottani nagyvendéglő „üvegtermében“ hushagyó kedden színházi alarcosbált rendez.

Jankovác mozgalom indult meg középiskola létesítése végett, ami azonban bajoson fog eredményre vezetni. A község ugyanis a népoktatás törvényesbát követelményeinek sem tud eleget tenni, minthogy egyes iskolák tanulóinak száma némely évben 120—150-re is fölrüg.

Elmondhatjuk, hogy arcával szép az ember. Az arc azon része az embernek, mely fedetlenül állván előttünk, alapját képezi azon itéletünknek, melyet az első pillanat behatása alatt alkotunk lelkünkben. Minden ember hiú az arcára, és inkább tűr el kellemetlenebb betegséget testének egyéb részein, mint hogy arcán csak egyetlen pattanás is legyen. Nem is vehető ez rossz néven az embertől! Hisz az arc tükré az egyén egész mivoltának. Voltak és vannak emberek — sőt talán már tí is gyakoroltatók kedves olvasónóm, — kik első látásra, az arcról olvassák le valakinek, hogy művész, ügyvéd, orvos, bíró, végrehajtó, hóhér vagy más féle-e. A foglalkozás, a szokás, a szenvedély nyomokat hagy az arcon, melyek leolvashatók.

Lássuk az arc egyes részeit külön-külön!

Az arc legszembeszökőbb helyén emelkedik ki a természet alkotta és a kifejlődés kiszámíthatatlan szépségeinek alávetve az orr. Éppen e miatt, természetesen, a közvetlen benyomás és megfigyelés, a jóakaró vagy szigorú kritika és több irányú tanulmányok igen élénk tárgyat képezi. Tagadhatatlan, hogy az orr az arckifejezés jelleget a leghatározottabban adja meg, s ha róla az egyének kedélyvilágára és szellemi tulajdonosságára akarunk következtetni, ugy a szellemes találgatásoknak tág terét nyitjuk meg.

Hogy már régebben milyen lélektani jelentőséget tulajdonítottak az orr alakjának, mutatja, hogy Lavater, a híres fiziognomista, többet tudott az emberek orráról leolvasni, mint sok ember a könyvekből. Lavater az orrot az arc tisztességének nevezi és hozzá teszi, hogy nem minden embernek adatott, hogy emberhez méltó orra legyen.

Erdekes, hogy milyen elenyésző csekély az a lelkesedés, mellyel akár az életben, akár a szerelmi költészet termékeiben az orral szemben találkozunk. Szinte furcsán meglepő, ha valaki érzelmeinek áradása közben imádottja orrát dicsőíti; hogy azon merengjen, szinte hihetetlen. Petrarca, a világhírű olasz költő, szerelme tárgyának talán minden ízét énekelte meg, csupán az orrát nem.

Az orr exponált voltánál fogva inkább a gúny,

csipős megjegyzések, a legkülönbözőbb közmondások és példabeszédek érdekes és sokszor találó tárgyat képezi. A magyar nép. Erdélyi szerint, 34 mondásban szerepel a szó az orrot. A közmondások és példabeszédek nagy része a mindennapi beszédekkel összeforrt és bennük a legkülönbözőbb dolgok találó kifejezésre jutnak. Ime egynehány ezek közül: az orrod után menj; ökelme orrod; de megnyult az orra; átlátok az orrán; felhúzza az orrát; hosszú orral ment el; megörrolta stb.

Hogy mi mindenféle szerepe van az orrnak életani rendeltetésén kívül, azt felelte nehez volna elsorolni. Gondolkodásnál az ember rendszeren orra hegyére teszi mutatóujját. A Bering ut és Kamcsatka közt élő éjszaksarki lakók ugy földzik-egymást, hogy orrukat kölcsönösen összedörzsölik. A szamojed szerelmes ifju kedvese orrára nyomja legszivesebben csókját. Az eszkinők a kézbáttal dörzsölik orrukat, valahányszor különös udvariasság vagy barátságos közeledés kívánsága jut kifejezésre: és tényleg e jel utánzásával mentette meg Ross kapitány, a híres éjszaksarki utazó, a maga és társai életét. Az orr határozottan kritikus szerv, ezt a hivatalnok tudja legjobban, mert előtte a süjtő kritika rettegett alakja „az orr”.

Az orr megadja az emberiség egyes fajainak típusát. A teljesen kifejlett, magas báttal bíró orr, a magasabb műveltség egyik jeleül tekinthető és jellege a művelt indo-európai fajnak. Az indiánusok, negerek, hotten-tótták és egyéb vad törzsek orra az orrláton erősen megtörtött nyereg alakú és e törzseknek a vad, állatias jellegét adja.

A legkételetesebb típus a görög orr, mely az arcnak a derült nyugalom képét adja. A görög szobrászok ilyen orrt alkottak isteneiknek, miáltal fenségét, szenvedélytelenséget kölcsönöztek az arcnak. Azonban ezen ideális orr, mint akkor, ma sem képez szabályt. Ezen alakok is csak akkor képesek bennünk a szép és kellemes benyomást kelteni, ha az egész arc és annak egyes részei között meg van a harmonia. Ha egy görög orr mellett a homlok hátra esik, a fülek jésczt nagyszabán állanak széjjel, — nem nagy képzelő tehetőség kell hozzá, hogy a megfelelő hasonlat eszünkbe jusson.

— A sas orr az arabok és zsidók jellege, s a t . . . orra is görbe, csak hogy valamivel rövidebb. A görögök szobrain, és az olasz nagy festők képein ilyen orrt nem találunk. Érdekes, hogy Michel Angelo Mózesének sinesen sasorra, talán azért, hogy elvegyék tőle zsidó típusát. Ime a művészetben is az antiszemitizmus.

A fiziognomisták az orr alakjából a jellemre, szellemi képességre, szenvedélyre és erélyre vontak merész következtetéseket. Így merészen kiállt, jól kiemelkedő orr erélyre, energiára következtetnek. És tény hogy Pompejus, Caesar, Brutus, Cicero, Richellieu, XIV. Lajos, Cromwell, Socrates, Aristoteles, Nagy Sándor, Demosthenes, Luther, Kant, Voltair, stb. mindmegannyian az erősen kiálló és kifejezésteli orrok mintapédányainak voltak tulajdonosai. — A hegyes orr a veszekedés és haragra, a hosszú vékony könnyelműsége, a kicsiny változatosság és nőieségre, a tompa hiszékenységre és együgyűsége, a hosszú hajlott merészégre, az alul vastag lustaságra, a mindenütt vastag durvaságra, és végül a kurta széles és lapos az állatias érzékiségre mutat; ilyeneket láthatunk a faunok, szatírok és bacchan-sok szobrain.

A szellemes találgatások eme próbája a végtelenségig mehet. Ugy vagyunk vele, mint a kalendáriumok időjósai, itéletünkben legalább is annyit tévedhetünk, mint ők.

És most lássuk, hogy mit tehet az orvos arra nézve, hogy szép orrot biztosítson pacienseknek. A plasztikai művészet e téren valóban bámulatos messzire vitte. Hiányzó orrokat pótolni akár műorrall, akár átültetéssel, a sebészeti klinikákon ma már nem ritka dolog. Sírmas egy állapot is ám az, ha valakinek nincsen orra. Ki van téve folytonosan az emberek sokszor bántó szánakozásának és gyakran a műveletlenek telhetetlen gúnyjának.

Hogy a meglevő orrt kényünk kedvünk szerint változtassuk, toldozva, foldozva, nyírva, szabva, nagyobbituk, kisebbítjük, mint valamely más butordarabot, az nem képezheti az orvostudomány tárgyát, erre nézve csak a felső hatalmakkal való megalkuvásra utalhatjuk az érdekelteket.

(Folyt. köv)

Emberölés. Fedor Samu vándorlólegényt, ki, mint annak idején megirtuk, a múlt évi november hó 12-én Ó-Szivacon, az ottani „Herbergen“ Rogozinszky Eduárd vándorlólegényt megölte, a zombori kir. törvényszék a január hó 30-án tartott végvárgyaláson 6 évi fegyházra ítélte. Vádlott az ítéletben megnyugodott, a kir. ügyész azonban az ellen felebbezést jelentett be.

Felmentő ítélet. Fürst Lipót kulai dohányszédes kocsisának, Varga Mihálynak meggyilkoltatásával vádolva volt Lukics Nikolt és Lukics Jót, a kir. tábla is felmentette az ellenük emelt vád alól. Az ítélet ellen azonban a kir. ügyész és Fürst Lipót káros képviselőiben Szilágyi Mór ügyvéd felebbezést jelentettek be.

Közgazdaság.

Kormányintézkedés hazai gyümölcsészetünk érdekében.

E cím alatt a „Pesti Hírlap“ minapi számának közgazdasági rovatában nagyérdemű közlemény jelent meg, mely részletesen foglalkozik a Bethlen András gróf földművelésügyi miniszter által a hazai gyümölcstermelés érdekében megindított akcióval. „Ezen akciónak — mint az idézett lap írja — ma két rendben fontos szerepe és feladata van és pedig egyrészt az egyoldalú gabonatermelés egyensúlyozásául egy oly kulturális ág felkarolása, mely, mint ismeretes, helyesen és gyakorlati irányban vezetve, a mezőgazdasági egyéb ágaknál több jövedelmet ad s éppen oly vidékekre gyakorolható, hol az égalj és talajjelület minősége az értékesebb cereáliák termelésére alig alkalmas, s hol a lakosság mégis sokkal sűrűbb s szegényebb.

Másrészt aktualitást nyer ezen akció azon óriási csapás folytán, melyet a filloxera az utolsó évtizedben bormelészünkre mért. A filloxera pusztítása folytán ugyanis sok oly lankás hegyoldal vált parlaggá, melyen a szőlőművelés sem a hazai fajtáinkkal gyéresítéssel, sem pedig a talajra nézve oly nagy igényekkel bíró amerikai szőlőfajokkal nem folytatható: ily helyeken, mint Franciaország számos példája megmutatta, az amerikai szőlőkkel levonultak a jobb, gazdagabb talajokba s a hegyoldalakat valamely ott jól tenyésző gyümölcsnemmekkel igyekeznek — úgy, ahogy lehet — értékesíteni. Így jött létre husz év alatt Lot et Garonne, Tarn et Garonne departementek virágzó szilvatermése, a Basses-Alpes és Var-Herault és Bonches de Rhone mandolapára, továbbá Bourgogne és Eicardia cseresnye-, végül Ardèche és Drome óriási baracktermelése.

Bethlen András gr. miniszter ezen akciójában igen gyakorlati irányban indult ki. Nevezetesen, miután az egész gyümölcsészeti s faiskolai ügy évek óta még szervezve sem volt, mindenekelőtt az összes idevonatkozó teendőket egy ügyosztályban összpontosította s ezen osztály szakközvegen központi szakfelügyelőül Molnár Istvánt, a budapesti vincellér-képezde igazgatóját szemlélté ki, s ki az okkupált tartományok szőlészeti s gyümölcsészeti ügyeit gyakorlati uton már is oly szép sikerrel végezte.

A miniszter akciójának programját igen gyakorlati alapon állította össze és pedig mindenekelőtt beutaztatja szakközzével az országot, hogy a gyümölcsészeti viszonyokat tanulmányozza, s gyümölcstermelőkkel érintkezzék, kívánalmakkal megismerkedjék.

Egy igen fontos teendője a szakközvegen mindenütt megállapítani azon gyümölcsnemeket és fajokat, amelyek az eddig tett tapasztalatok szerint biztosan teremnek és értékesíthetők.

Ha így az ország összes vidékeiről az adatok együtt lesznek, akkor fog következni a második lépés, t. i. az így kiválasztott fajokból az ojtványoknak állami uton nagyban és olcsón való előállítására. E célra állami faiskolák fognak fölláttatni és pedig az ország vidékén. Miután szakképzett kertészekben nagy szükség van; másrészt pedig nagyobbnak a nagyobbnak a nagyobb eszközök sem állanak azonnal rendelkezésre, hogy a tevékenység mégis már az év tavaszán megindulhasson — lehetőleg állami intézetek telepein, vagy azok közelében lesznek ily faiskolák fölláttatva. Két-három szakintézetnél a fajok tanulmányozására s az ojtó-vesszők nagyban való előállítására törzskertek rendeztetnek be. Emellett addig is, míg a létesülendő mezőrendőri törvény a faiskolák ügyét szabályozni fogja, a miniszter serényebb működésre kívánja serkenteni a tanítóképződei és községi faiskolákat is s midőn ezeket felügyelet alá helyezni, egyuttal egy faiskolai hivatalos közönyt kiadása által módot nyújt a kezelőknek arra, hogy szakkérdésekben támogatván, a szem elé tűzött nagy cél, a gyümölcstermelésnek termelés-zónák szerinti általánosításában közreműködjenek.

Gondoskodni kíván Bethlen gr. miniszter arról is, hogy a gyümölcs értékesítése úgy triss, mint feldolgozott állapotban is megkönnyítessék s a feldolgozási eljárás, főleg pedig az aszalás tökéletesítessék. E végből tervbe van véve a legjobbnak gyümölcs és főleg francia szilva-aszalók felállítására s úgy az aszalás, mint továbbá a friss gyümölcs helyes csomagolására nézve gyakorlati tanfolyamok tartása s gyümölcs-vásárok rendezése.

Mindenesetre örömdetes, hogy az üdvös eszme immár minden irányban hódít s reméljük, hogy a gyümölcs termelésére nézve kiválóan alkalmas vármegyénk is hozzá méltóan fogja ez ügyet felkarolni.

Áruvédjegy és áruminta bejegyzések. A szegedi kereskedelmi és iparkamara az évi január elsővel megkezdett működése körében, az idetartozó áruvédjegyek és áruminták hivatalos gondozását, illetve beajstromozását is teljesíti. Mihez képest mind azok, akik áruvédjegyeik és árumintáik törvényes oltalmát fönn akarják tartani, szükséges, hogy védjegyeiket és mintáikat ezen kamaránál hivatalosan beajstromoztassák, minthogy az áruvédjegyek és minták védelmére fönnálló törvények szerint a beajstromoztatásnak ugyanazon kamaránál kell történni, amelynek területén az illető áruvédjegy és áruminta tulajdonos lakik, vagyis ahol ipartelepe létezik. Az áruvédjegyek és áruminták beajstromoztatására nézve a következő eljárás van érvényben: I. A felek védjegy beajstromozása, megújítása, átírása vagy törlése iránt a védjegy-beajstromozó hivatalt írásban vagy szóval kereshetik meg. Az első esetben a kérvény 50 kros bélyeggel ellátandó s ezenfelül minden egyes védjegy után külön-külön két-két 15 kros bélyeg csatolandó; az utóbbi esetben a 15 kros bélyegeken kívül a jegyzőkönyvre alkalmazandó 50 kros bélyeg is csatolandó. II. Valamely védjegynek eredeti beajstromozása alkalmával a következő okma-

nyok, illetve adatok közlendők: 1. igazolandó (iparjegygyel, illetve cégbejegyzési végzessel, vagy adóírvél) a kérvényezőnek foglalkozása; 2. megnevezendők az árunemek, a melyek az illető jeggyel a forgalomban megjelölendők; 3. csatolandó az eredeti védjegy 5 példánya; 4. a védjegy clichéje, a melynek éppen 25 milliméter magasnak kell lennie, hosszúsága pedig 20 centiméternél és szélessége 13 centiméternél nagyobb nem lehet; 5. minden védjegyért 5 frt lajstromozási díj; 6. öntés, betűtés stb által közvetlenül fém-, üveg- és efféle anyagon alkalmazandó védjegyeknél legalább 3 próbanyomat. — A védjegy-törvény 16. §-a értelmében a védjegyek lajstromozása a bejegyzés idejétől számított tíz évről tíz évre megújítandó.

A budapest-bécsi villamos vasut tervét Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter még nem ejtette el, amint azt egy fővárosi lap közölte. Az ügy még a tarifabizottság előtt sem fordult meg; s a mérnöki hivatal mint időszerű, reális és kivihető tervet kiváló figyelemre méltatta. A kérdés műszaki részére vonatkozólag Straub Sándor a következőket jelenti ki: Vanatkozással a „Pester Lloyd“ közleményére, melyben az illető lap a tervezett vasutat utódiának nevezi, ki kell jelentenem, hogy a nevezett lap ezen megjegyzése első sorban engem érint, ki a tervezett vasutról véleményem adtam. Már állásomnál fogva sem, mint egy általi intézet műszaki közvege, de különben is mint magánember, a ki műszaki reputációjára ad valamit, sem hagyhatom e megjegyzést szó nélkül. A mit véleményemben e vasut-tervezetről mondtam, azt minden részében fenntartom, s véleményem keretében azért teljes erkölcsi felelősséget vállalok. A mit mondtam, a hozzáértők közül nem csak hogy senki sem támadta meg, de ellenkezőleg mindannyian a tervezett műszaki kivihetőségét hangsúlyozták. Hogy ezen véleményem talán egyes üzleti körök véleményeit érintette, arról nem tehetek, Előtte csak a műszaki szempont lebegett s véleményem nyilvánításánál ez volt irányadó. A mi magának a vasutak ügyét illeti, megjegyzem, hogy majdnem mindenütt foglalkoznak a nagysebességű elektromos vasutak kérdésével. Egyszóval a hanc a gőzlokomotivok ellen, úgy látszik, az egész vonalon megindult. De ez természetes is. A forgalom, a kultura stb. megkövetelik azt, hogy a sebesség fokoztassék. A gőzlokomotivok a pálya-építmeny és a lokomotivok szerkezete következtében, már körülbelül elérték azon határt, melyen túl a sebességet lényegesen fokozni alig lehet. Gondoskodni kell tehát újabb forgalmi eszközökről. A nagysebességű forgalomra igen alkalmasak az elektromotorok vagy ugyis mondhatjuk: az elektromos-lokomotivok. Ilyen vasutat tervez hallomás szerint Siemes és Halske Németországban, továbbá Marks Newyork és Filadelfia között. Különben egyik elsőrendű hazai elektro-technikai gyárunk is tett a budapesti-bécsi vasutra nézve számítását, s a sebességet óránként többre tervezi, mint 150 kilométer. Általában az elektro-technikusok mind megegyeznek abban, hogy a nagy sebességű elektromos vasutak bevonása a forgalomba, már csak pénzkérdés s ott, a hol a terelviszonyok kedvezők, a forgalom élénk s a vállalat jövedelmezőnek látszik, ott be is fogják hozni. Tisztelettel Straub Sándor, a m. kir. technologiai iparmuzeum öre.

Átrakodó állomás Ujvidéken. Ujvidék város törvényhatósága a kereskedelmi miniszterhez kérvényt intézett, melyben azt kérélemzi, hogy a város mellett lévő Limán nevű tóba kikötő és átrakodási tér létesíttessék, a mely aztán a közel jövőben bizonyára beálló élénkebb forgalom lényeges előmozdító eszközét képezné. A kérvény felhozta, hogy a Vaskapu szabályozása folytán majd két méter mély járatu hajók, melyek ötszáz tonna hordképességgel bírnak, tehát még a tengerparti közlekedést eszközölk kisebb hajók is akadály nélkül jöhetnek fel Ujvidékre mindig s a Kelet áruit itt adhatják át a magyar államvasutaknak, s viszont innen vihetik a Nyugatról származó árukat Kelet felé, mert innen felfelé a Duna egyes sekély helyei miatt már nem haladhatnak. Dunai forgalmunk már ma is jelentékeny, de ez az említett szabályozás folytán, még tetemesen emelkedni fog; és ezen forgalomban kell, hogy a magyar államvasut is még jóval nagyobb mérvben résztvegyen, s e tekintetben Ujvidék van hivatva arra, hogy az átrakodás színhelyévé váljék. A város ily átrakodó állomással úgy volna használható, ha az ezen átrakodást könnyítő intézmények létesíttetnének. Ily intézmény első sorban egy minden körülmények közt biztos kikötő volna. Már a Dunagőzhajózási társaság, valamint egyes magán birtokosok hajói igen gyakran kénytelenek késő ózszor a közeledő jég elől itt a délvídeken a Duna egyes ágaiba hatolni, hogy a télen át csak némi biztosságot leljenek. A sűrűbb forgalom azonban okvetlenül szükségesé teszi, hogy itt a hajók áttelelésére kikötő építtessék, mert ellenkező esetben maga az állam is tetemes kárt szenvedhet nemcsak azért, hogy saját hajóinak biztonságba helyezése miatt a közlekedést hamarabb kell beszüntetni, vagy esetleg hajóit veszélynek teszi ki, hanem az által is, hogy a Keletről érkező hajók már az ózi közlekedéstől óvakodni fognak, mi ismét csak a kereskedelem rovására történék. De nemcsak, mint a télen át való menedékhely szolgálna egy ily biztos kikötő, hanem ez egyszersmind a legjobban és legkönnyebben használható átrakodó hely a hajók és a magyar államvasut közt: itt lehetne továbbá legcélszerűbben a hajókon egyes kisebb javításokat eszközölni. A magyar államvasutnak kikötőhely gyanánt átengedett terület mögött, azaz tőszomszédságában egy kis tó fekszik, mely esetleg nem tulságos nagy költséggel ily kikötő helylyé átalakítható, s így mintegy a természet által kijelölt hely, hol az építendő szárnyvonal segítségével az átrakodás eszközözendő.

Szerkesztői üzenetek.

Egy menyeeske Apatin. Ugyanily kérézközdésre válaszoltunk már a múlt számunk üzenetében is. Es bizony, önnök is csak azt írhatjuk, a mit multkor üzentünk a „Több kívánsi“-nak. Azóta — igaz — már megkérdeztük Philotást is, Zoét is, hogy vajjon nem egyeznének-e bele, ha a kérézközdőknek elárulnók inkognitójukat. Egyik sem hajlandó: pláne utóbbi, a ki különben igen szellemes hölgy s birjuk igéretét, hogy hebe-korba ezután is irogat majd a lapunkba egyet-mást. Zoé nő, s így nem is esdőljük, ha álnév alatt akar maradni, mert manap — persze — feltűné lenne, ha egy hölgy a saját neve alatt becsatkoznék ily kérdés vitatásába. Philotás barátunk meg éppen azért nem árulja el magát, mert — azt mondja — női körökben a tárcájában kifejtettek mellett a személyét is megtalálnák bírni, a mihez pedig — éppen ama tárcája hangjánál fogva — nincs valami nagy kedve.

A bökörkért pedig fogadjá, kedves nagysád, legőszintőbb köszönetünket.

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

Naptár.

Február.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orsz naptár
3 Kedd	Balázs pk. vt.	Balázs	22 Timotheus
4 Szer.	Korz. And. pk.	Veronika	23 Kelemen vt.
5 Csüt.	Ágota sz. vt.	Ágota	24 Xénia, Bab.
6 Pént.	Dorottya sz.	Dorottya, Am.	25 Hittud. Gerg.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

BÜCHLER MÓR

palack-borkereskedése

Zomborban Trefort-utca, Csarsch-féle ház.

Ajánlja a n. é. közönségnek palack-borkereskedését, mely minden igényeket kielégít.

Valódi pécsi és magyarádi asztali bor literenként 40 kr. 2—2

353. sz.
kig. 1891.

3. sz.
közgy.

Pályázati hirdetmény.

Baja város törvényhatósága által 1889. évi augusztus hó 8-án 88 kőzgy. 1889. sz. a. határozatával szervezett és évi 500 frttal javadalmazott állatorvosi állásra ezenel pályázat nyitattik.

Ennélfogva felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy erkölcsi viseletüket, eddigi alkalmazásukat és az 1888. évi VII. t. c. 117., esetleg 118. §-ban körülírt képességüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket méltóságos Sándor Béla főispán úrnál Zomborban, legkésőbb **1891. évi február hó 20-ig** annál bizonyosabban benyújtani el ne mulaszták, mivel a később beérkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Baján, 1891. évi január hó 20-án tartott közgyűlésből.

3—2

Drescher Ede

polgármester.

Házeladás.

Topolya községében, a főtéren, a városháza mellett, bármily

üzletre

alkalmas házamat

örök áron szabad kézből eladom,

esetleg több egymásutáni évre bérbe is adom.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Kohut János

8—1

6-morovicei lakós.

348. szám
kig. 1891.

Pályázati felhívás.

Karavukova községben megürrült s évi 400 frt fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Felhívom a pályázókat, hogy a jegyzői szigorlat, úgy a német nyelv tudását is igazoló törvényhatósági bizonylattal felszerelt kérvényeket hozzám február hó 15-ig nyújtsák be.

Hódsághon, 1891. évi január hó 16-án.

3—3

Viissy József,

főszolgabíró.

Kerestetik

egy, a jegyzői teendőben legalább némileg jártas megbízható egyén, ki köteles a jegyzőnek segédkezni és az adóvégrehajtói teendőket végezni. Pályázóknak képzettségüket, eddigi működésüket és erkölcsi viseletüket igazoló bizonyítványaik alulírottakhoz küldendők. Fizetése havonként 25 frt s csekély mellékes jövedelem.

Baracsán, 1891. január 29-én.

Muró Ambrus,

jegyző.

Dara József,

biró.

log.
Azta
alig